

БОЛНОТО ДѢТЕ.

Въ една малка ветха къщичка живѣеше една бѣдна фамилия. Башата и майката имаха три дѣца: двѣ момичета и едно момченце. Всички се почитахъ и обичахъ много.

Единъ день по-малкото момче се разболъ и легна въ постеля. Майката постоянно стоеше до него. Отъ врѣме на врѣме тя му подигаше главичката и му даваше да пие вода, или нѣщо за ядение. Когато дѣтетото ставаше по-добрѣ, майката колѣничеше прѣдъ иконата и се молѣше на Бога да вдигне милата ѝ рожба отъ постелката.

Баща му бѣше много кахъренъ и нѣмаше вече куражъ да работи. Братътъ и сестричето стояхъ много мирно, за да не стрѣснатъ болниятъ. Тъ слушахъ майка си на каквото ги накараше и се моляхъ на Бога да поживи братчето имъ.

Съсѣдигъ като се научихъ за нещастieto на тѣзи бѣдна къща, захваняхъ да имъ носѣтъ нѣщо за ядение, но не забравяхъ и болното дѣте.

— Колко добри хора, мамо! — каза то на майка си. Богъ като ми помогне да уздравѣя, ще се трудя да имъ отплатя за тѣзи имъ добрини.

И наистина слѣдъ нѣколко недѣли дѣтетото уздравѣ. Родителитѣ станяхъ много радостни, а дѣцата постоянно бѣхъ заедно и весело си играехъ.

Дѣца, колко е добро да се обичате и да слушате родителитѣ си! Незабравяйте сжщо и бѣднитѣ, когато иматъ нужда отъ васъ! Който помага и нему помагатъ.